

Księga Urantii

<< [Przekaz 19](#) | [Części](#) | [Treść](#) | [Przekaz 21](#) >>

Przekaz 20

Rajscy Synowie Boga

20:0.1 (223.1) SYNÓW Boga, działających w superwszechświecie

Orvontonie, zalicza się do trzech głównych grup:

20:0.2 (223.2) 1. Zstępujący Synowie Boga.

20:0.3 (223.3) 2. Wznoszący się Synowie Boga.

20:0.4 (223.4) 3. Utrójcowieni Synowie Boga.

20:0.5 (223.5) Zstępujące klasy synostwa obejmują osobowości powstałe bezpośrednio aktem boskiego stworzenia. Wznoszący się synowie, tacy jak istoty śmiertelne, osiągają ten sam status przez empiryczny udział w stwórczej procedurze, zwanej ewolucją. Utrójcowieni Synowie są grupą istot o złożonym pochodzeniu, obejmującą wszystkie istoty objęte Rajską Trójcą, nawet, jeśli nie pochodzą bezpośrednio od Trójcy.

1. Zstępujący Synowie Boga

20:1.1 (223.6) Wszyscy zstępujący Synowie Boga posiadają wysokie, boskie pochodzenie. Poświęcają się oni służbie zstępowania, działają na światach i w systemach czasu i przestrzeni, ułatwiając tam postęp we wspinaczce do Raju niskim istotom ewolucyjnego pochodzenia, wznoszącym się synom Boga. Spośród licznych klas zstępujących Synów, siedem opisanych będzie w tych narracjach. Synowie, którzy wywodzą się od Bóstw, przebywających na centralnej Wyspie Światłości i Życia, zwani są *Rajskimi Synami Boga* i obejmują trzy następujące klasy:

20:1.2 (223.7) 1. Synowie Stwórcy – Michałowie.

20:1.3 (223.8) 2. Synowie-Arbitrzy – Avonale.

20:1.4 (223.9) 3. Nauczyciele-Synowie Trójcy – Daynale.

20:1.5 (223.10) Pozostałe cztery klasy zstępującego synostwa znane są jako *Synowie Boga* wszechświata lokalnego:

20:1.6 (223.11) 4. Synowie Melchizedecy.

20:1.7 (223.12) 5. Synowie Vorondadecy.

20:1.8 (223.13) 6. Synowie Lanonandecy.

20:1.9 (223.14) 7. Nosiciele Życia.

20:1.10 (223.15) Melchizedecy są wspólnym potomstwem Syna Stwórcy z wszechświata lokalnego, Stwórczego Ducha i Ojca Melchizedeka. Zarówno Vorondadecy jak i Lanonandecy zostali powołani do bytu przez Syna Stwórcę i jego towarzyszkę, Stwórczego Ducha. Vorondadecy najlepiej są znani jako Najwyżsi Ojcowie Konstelacji; Lanonandecy jako Władcy Systemu i Książęta Planetarni. Trojaka

klasa Nosicieli Życia została powołana do bytu przez Syna Stwórcy i Stwórczego Ducha, w połączeniu z jednym z trzech Pradawnych Czasu, sprawujących jurysdykcję nad superwszechświatem. Natura i działalność Synów Boga z wszechświata lokalnego jest znacznie lepiej zobrazowana w tych przekazach, które zajmują się zagadnieniami kreacji lokalnych.

20:1.11 (224.1) Pochodzenie Rajskich Synów Boga jest trojokie: Synowie pierwszej klasy albo Synowie Stwórcy, powoływani są do istnienia przez Ojca Wszechświatowego i Wiecznego Syna; Synowie drugiej klasy, albo Synowie-Arbitrzy, są dziećmi Wiecznego Syna i Nieskończonego Ducha; Nauczyciele-Synowie Trójcy są potomstwem Ojca, Syna i Ducha. Z punktu widzenia służby, czczenia i modlitwy, Rajscy Synowie są jak jeden, ich duch jest jeden a ich działalność jest identyczna, gdy idzie o jakość i doskonałość.

20:1.12 (224.2) Tak jak rajskie klasy Czasu okazały się boskimi administratorami, tak klasy Rajskich Synów objawiły się jako niebiańscy opiekunowie, którzy stwarzają, służą, obdarzają, sądzą, nauczają i objawiają prawdę. We wszechświecie wszechświatów zakres ich działalności rozciąga się od obrzeży wiecznej Wyspy aż do zamieszkałych światów czasu i przestrzeni; we wszechświecie centralnym i superwszechświatach spełniają różnorodne posługi, nieujawnione w tych narracjach. Zorganizowani są rozmaicie, w zależności od natury i miejsca ich służby, ale we wszechświecie lokalnym zarówno Synowie-Nauczyciele jak i Arbitrzy służą pod kierunkiem Syna Stwórcy, zarządzającego tą domeną.

20:1.13 (224.3) Synowie Stwórcy wydają się posiadać wyposażenie duchowe, skoncentrowane w ich osobach, które kontrolują i którym mogą obdarzać, tak jak to zrobił wasz własny Syn Stwórca, kiedy wylał swego ducha na wszystkie ciała śmiertelne na Urantii. Każdy Syn Stwórcy jest wyposażony w taką duchową moc przyciągającą we własnej domenie; uświadamia on sobie osobiście każde działanie i każde uczucie każdego zstępującego Syna Boga, służącego w jego domenie. Jest to Boskie odbicie, kopia we wszechświecie lokalnym, tej absolutnej duchowej mocy przyciągającej Wiecznego Syna, która umożliwia mu dotarcie do wszystkich jego Rajskich Synów, ustanowienie i utrzymywanie kontaktu z nimi, bez znaczenia, gdzie mogą się znajdować w całym wszechświecie wszechświatów.

20:1.14 (224.4) Rajscy Synowie Stwórcy działają nie tylko jako Synowie, podczas swej zstępującej służby opieki i obdarzenia, ale po ukończeniu ich misji obdarzających każdy z nich działa jako Ojciec stworzonego przez siebie wszechświata, podczas gdy inni Synowie Boga kontynuują tę służbę obdarzania i wywyższania duchowego, której celem jest pozyskanie planet, jedna po drugiej, dla dobrowolnego uznania miłości pełnej władzy Ojca Wszechświatowego. Działalność taka osiąga swój punkt kulminacyjny, kiedy istoty stworzone poświęcają się czynieniu woli Rajskiego Ojca oraz gdy planeta jest lojalna wobec panowania we wszechświecie jego Syna Stwórcy.

20:1.15 (224.5) W siedmiorakim Synu Stwórcy, Stwórca i stworzony są na zawsze połączeni w wyrozumiałym, pełnym sympatii i miłosierdzia związku. Cała klasa Michała – Synowie Stwórcy – jest

tak niepowtarzalna, że rozważanie natury i działalności tych Synów będzie treścią następnego przekazu z tej grupy, podczas gdy niniejsza narracja zajmować się będzie głównie dwoma pozostałymi klasami rajskiego synostwa: Synami-Arbitrami i Nauczycielami-Synami Trójcy.

2. Synowie-Arbitrzy

20:2.1 (224.6) Za każdym razem, kiedy oryginalna i absolutna idea istoty, wyrażona przez Wiecznego Syna, jednoczy się z nowym i boskim ideałem kochającej służby, wyobrażonym przez Nieskończonego Ducha, stwarzany jest nowy i oryginalny Syn Boga, Rajski Syn-Arbiter. Synowie ci są klasą Avonali, w odróżnieniu od klasy Michałów – Synów Stwórców. Choć nie są oni stwórcami w sensie osobistym, są blisko związani z Michałami w całej ich działalności. Avonale są planetarnymi opiekunami i sędziami, urzędnikami sprawującymi władzę sędziowską nad domenami czasu-przestrzeni, dla wszystkich gatunków, dla wszystkich światów i we wszystkich wszechświatach.

20:2.2 (225.1) Mamy powody wierzyć, że całkowita liczba Synów-Arbitrów w wielkim wszechświecie wynosi około miliarda. Jest to klasa samorządna, kierowana przez swoją najwyższą radę w Raju, składającą się z doświadczonych Avonali, wybranych spośród ich służb we wszystkich wszechświatach. Jednak, kiedy Avonale są

przydzieleni i oddelegowani do wszechświata lokalnego, służą pod kierownictwem Syna Stwórcy tej domeny.

20:2.3 (225.2) Avonale są Rajskimi Synami, służącymi we wszechświatach lokalnych i obdarzającymi sobą indywidualne planety. I skoro każdy Syn Avonal ma niepowtarzalną osobowość, skoro nie ma dwóch takich samych, ich praca jest indywidualnie unikalna w tych domenach, gdzie przebywają, gdzie często wcielają się w formę ciała śmiertelnego a czasem się rodzą z ziemskich matek na światach ewolucyjnych.

20:2.4 (225.3) W dodatku do swojej służby na wyższych poziomach administracyjnych, Avonale pełnią trojakie funkcje na światach zamieszkałych:

20:2.5 (225.4) 1. *Czynności sędziowskie.* Avonale działają na zakończenie planetarnych systemów sprawiedliwości. Z biegiem czasu dziesiątki a nawet setki takich misji może być przeprowadzone na każdym, indywidualnym świecie a Avonale mogą iść do tych samych czy jakichś innych światów, niezliczoną ilość razy jako kończący system sprawiedliwości wyzwoliciele śpiących przetrwałych istot.

20:2.6 (225.5) 2. *Misje arbitrażowe.* Odwiedziny planetarne tego typu następują zazwyczaj przed przybyciem Syna obdarzającego. Podczas takiej misji Avonal pojawia się na danym świecie jako dorosła osoba, dzięki technice wcielenia, nie obejmującej ziemskich narodzin. Po tej pierwszej i typowej arbitrażowej wizycie, Avonale mogą służyć wiele

razy na stanowisku arbitrażowym na tej samej planecie, zarówno przed, jak i po pojawieniu się Syna obdarzającego. Podczas tych, dodatkowych misji arbitrażowych, Avonal może się zjawić, choć niekoniecznie, w materialnej i widzialnej formie, ale żaden z nich nie będzie zrodzony na danym świecie jako bezradne niemowlę.

20:2.7 (225.6) 3. *Misje obdarzające*. Wszyscy Synowie Avonale obdarzają sobą przynajmniej raz jakiś gatunek śmiertelny, na jakimś świecie ewolucyjnym. Odwiedziny sędziowskie są liczne, misje arbitrażowe mogą być wielokrotne, ale na każdej planecie pojawia się tylko jeden Syn obdarzający. Kobiety rodzą obdarzających Avonali, tak jak Michał z Nebadonu wcielił się na Urantii.

20:2.8 (225.7) Nie ma żadnych ograniczeń odnośnie tego, ile razy Synowie Avonalni mogą służyć na misjach arbitrażowych czy obdarzających, zazwyczaj jednak, gdy dokonali tego siedem razy, następuje zawieszenie takich czynności na korzyść innych, którzy mieli mniej tego rodzaju posług. Synowie, którzy obdarzali wielokrotnie, są potem przydzielani do wysokiej, osobistej rady Syna Stwórcy i biorą tym samym udział w administrowaniu sprawami wszechświatowymi.

20:2.9 (225.8) W każdej pracy, wykonywanej na światach zamieszkałych i dla tych światów, Synom-Arbitrom pomagają dwie klasy istot z wszechświata lokalnego – Melchizedekowie i archaniołowie – a kiedy są na misjach obdarzających, towarzyszą im także Gwiazdy Błyszczące Wieczorne, również pochodzące z kreacji lokalnych. Rajskim Synom drugiej klasy, Avonom, pomagają we

wszystkich ich planetarnych wysiłkach, pełną mocą i władzą, Rajscy Synowie pierwszej klasy – Synowie Stwórcy z tych wszechświatów lokalnych, w których Avonale działają. Działalność Avonali na sferach zamieszkałych jest w istocie tak samo efektywna i zadowalająca, jak służba Synów Stwórców na takich, zamieszkałych przez śmiertelników światach.

3. Czynności sędziowskie

20:3.1 (226.1) Avonale znani są jako Synowie-Arbitrzy, ponieważ są oni wysokimi sędziami sfer, wydającymi orzeczenia w kolejnych systemach sprawiedliwości na światach czasu. Przewodniczą przebudzeniu śpiących przetrwałych, zasiadają w sądzie sfery, doprowadzają do końca system zawieszanej sprawiedliwości, wykonują rozporządzenia epoki próbnego miłosierdzia, ponownie rozpatrują przydział zadań dla istot z przestrzeni, pełniących służbę planetarną podczas nowego systemu sprawiedliwości a po zakończeniu swej misji powracają do zarządu swego wszechświata lokalnego.

20:3.2 (226.2) Kiedy Avonale osądzają przeznaczenie epoki, wyrokują o losie gatunków ewolucyjnych i chociaż mogą wydać orzeczenia wygaszające tożsamość istot osobowych, nie wykonują takich wyroków. Werdykty tego rodzaju egzekwowane są wyłącznie przez władze superwszechświata.

20:3.3 (226.3) Przybycie na świat ewolucyjny Rajskiego Avonala, w celu zakończenia systemu sprawiedliwości i zapoczątkowania nowej epoki planetarnego postępu, niekoniecznie musi być misją arbitrażową czy misją obdarzającą. Misje arbitrażowe czasami są wcieleniami a misje obdarzające są nimi zawsze; to znaczy, podczas wykonywania takich zadań Avonale służą na planecie literalnie w formie materialnej. Pozostałe ich wizyty są natury „proceduralnej” i podczas pełnienia takiej funkcji w służbie planetarnej Avonal nie wciela się. Jeśli Syn-Arbitr przybędzie na zakończenie systemu sprawiedliwości wyłącznie jako sędzia, przybywa on na planetę jako istota duchowa, niewidzialna dla istot materialnych danej domeny. Takie wizyty proceduralne zdarzają się wielokrotnie w długiej historii zamieszkałego świata.

20:3.4 (226.4) Synowie Avonale mogą działać jako sędziowie planetarni zarówno przed doświadczeniami arbitrażowymi jak i obdarzającymi. Jednak podczas każdej takiej misji wcielony Syn będzie osądzał przemijającą, planetarną epokę, podobnie jak to robi Syn Stwórcy, wcielony na misji obdarzającej w formie ciała materialnego. Kiedy Rajski Syn odwiedza świat ewolucyjny i staje się jednym z ludzi, jego pobyt kończy system sprawiedliwości i stanowi osąd domeny.

4. Misje arbitrażowe

20:4.1 (226.5) Zanim na planecie pojawi się Syn obdarzający, zamieszkały świat odwiedzany jest zazwyczaj przez Rajskiego

Avonala na misji arbitrażowej. Jeśli jest to wstępna wizyta arbitrażowa, Avonal zawsze pojawia się wcielony jako istota materialna. Pojawia się on na przydzielonej mu planecie jako dorosły mężczyzna gatunku ludzkiego, istota w pełni widzialna dla śmiertelnych istot tego czasu i pokolenia, pozostająca z nimi w kontakcie materialnym. Podczas trwania wcielenia arbitrażowego, związek Syna Avonalnego z siłami duchowymi, lokalnymi i wszechświatowymi, jest pełny i nieprzerwany.

20:4.2 (226.6) Planeta może mieć wiele odwiedzin arbitrażowych, zarówno przed jak i po pojawieniu się Syna obdarzającego. Może być odwiedzana wiele razy przez tego samego albo przez różnych Avonali, działających jako sędziowie na koniec systemu sprawiedliwości, ale takie proceduralne misje osądu nie są ani misjami obdarzającymi ani arbitrażowymi; Avonale również nie wcielają się w takich wypadkach. Nawet jeśli planeta błogosławiona jest wieloma misjami arbitrażowymi, Avonale nie zawsze wcielają się w śmiertelnika; a kiedy służą w formie ciała śmiertelnego, zawsze zjawiają się jako dorosła istota danej domeny; nie rodzą się z kobiety.

20:4.3 (227.1) Podczas wcielenia, tak na misji obdarzającej jak i arbitrażowej, Rajscy Synowie posiadają Dostrajacze i te Dostrajacze są odmienne dla każdego wcielenia. Dostrajacze, zamieszkujące umysły wcielonych Synów Boga, nigdy nie mogą mieć nadziei zyskania osobowości przez zespolenie się z ludzko-boską istotą, którą zamieszkują, ale są one często uosabiane zarządzeniem Ojca Wszechświatowego. Tacy Dostrajacze tworzą najwyższą radę Diviningtonu, kierującą administracją, identyfikacją i

ekspediowaniem Nieodgadnionych Monitorów do domen zamieszkałych. Przyjmują oni także i akredytują Dostrajacze po ich powrocie na „łono Ojca”, po śmiertelnym rozkładzie ziemskich tabernakulów Dostrajaczy. W ten sposób wierne Dostrajacze sędziów świata stają się wzniosłymi szefami swej klasy.

20:4.4 (227.2) Urantia nigdy nie gościła Syna Avonala na misji arbitrażowej. Gdyby Urantia rozwijała się zgodnie z ogólnym planem dla światów zamieszkałych, byłaby błogosławiona misją arbitrażową w jakimś czasie pomiędzy dniami Adama a jej obdarzeniem przez Chrystusa Michała. Jednak zwyczajna kolejność pojawiania się Rajskich Synów na waszej planecie została zupełnie zdeorganizowana przez zjawienie się waszego Syna Stwórcy, dziewiętnaście wieków temu, gdy dokonywał swego końcowego obdarzenia.

20:4.5 (227.3) Urantia może jeszcze być odwiedzona przez Avonala, upoważnionego do wcielenia się na misji arbitrażowej, ale tego, co dotyczy przyszłego pojawienia się Rajskich Synów, nawet „aniołowie w niebie nie znają czasu ani sposobu takich odwiedzin”, gdyż świat obdarzony Michałem pozostaje pod specjalną i osobistą kuratelą Syna-Mistrza i jako taki jest w pełni zależny od jego osobistych planów i rozporządzeń. W przypadku waszego świata, jest to jeszcze bardziej skomplikowane przez obietnicę powrotu Michała. Niezależnie od nieporozumień, dotyczących pobytu Michała z Nebadonu na Urantii, jedna rzecz jest bez wątpienia prawdziwa – jego obietnica powrotu na wasz świat. Gdy patrzy się z tej

perspektywy, tylko czas może pokazać przyszły porządek odwiedzin Rajskich Synów Boga na Urantii.

5. Obdarzenia dokonywane przez Rajskich Synów Boga

20:5.1 (227.4) Wieczny Syn jest wiecznym Słowem Boga. Wieczny Syn jest doskonałym wyrażeniem „pierwszej”, absolutnej i nieskończonej myśli swego wiecznego Ojca. Kiedy osobowy duplikat albo boskie rozszerzenie tego, Pierwszego Syna, rozpoczyna misję obdarzającą, wciela się w śmiertelnika, staje się literalną prawdą, że Boskie „Słowo stało się ciałem” i tym samym Słowo mieszka wśród niepozornych istot pochodzących od zwierząt.

20:5.2 (227.5) Na Urantii istnieje szeroko rozpowszechnione wierzenie, że celem Synowskiego obdarzenia jest wywarcie pewnego rodzaju wpływu na Ojca Wszechświatowego. Jednak wasze rozumowanie powinno doprowadzić was do wniosku, że to nie jest prawdą. Obdarzenia, dokonywane przez Synów Avonalnych i Michałowych, są nieodłączną częścią tego empirycznego procesu, którego celem jest uczynienie z tych Synów niezawodnych i wyrozumiałych sędziów i władców ludzi oraz planet czasu i przestrzeni. Misja siedmiorakiego obdarzenia jest najwyższym celem wszystkich Rajskich Synów Stwórców. I wszystkich Synów-Arbitrów ożywia również ten sam duch służby, który w tak wielkim stopniu charakteryzuje podstawowych Synów Stwórców i Wiecznego Syna z Raju.

20:5.3 (227.6) Jakaś klasa Rajskich Synów musi obdarzyć sobą każdy, zaludniony śmiertelnikami świat, żeby umożliwić Dostrajaczom Myśli zamieszkanie w umysłach wszystkich normalnych istot ludzkich takiej sfery, gdyż Dostrajacze nie przychodzą do *wszystkich* prawdziwych istot ludzkich, zanim Duch Prawdy nie zostanie wylany na wszystkie ciała; a zesłanie Ducha Prawdy zależy od powrotu do stolicy wszechświata Rajskiego Syna, który pomyślnie przeprowadził misję obdarzenia śmiertelników na rozwijającym się świecie.

20:5.4 (228.1) W długiej historii zamieszkałej planety występuje wiele osądów systemu sprawiedliwości i może się zdarzyć więcej niż jedna misja arbitrażowa, ale zazwyczaj tylko raz Syn obdarzający będzie służył na takiej sferze. Wymagane jest, aby każdy zamieszkały świat miał jednego Syna obdarzającego, który przybywa przeżyć pełne życie śmiertelnika, od narodzin do śmierci. Wcześniej czy później, niezależnie od statusu duchowego, przeznaczeniem każdego zamieszkałego przez śmiertelników świata jest gościć Syna-Arbitra na misji obdarzającej, za wyjątkiem jednej planety w każdym wszechświecie lokalnym, którą Syn Stwórcy wybiera na misję swego obdarzenia w charakterze śmiertelnika.

20:5.5 (228.2) Gdy dowiecie się trochę więcej o Synach obdarzających, zrozumiecie, dlaczego w biegu historii Nebadonu Urantia jest obiektem tak wielkiego zainteresowania. Wasza mała i niewiele znacząca planeta jest ośrodkiem zainteresowania wszechświata lokalnego po prostu dlatego, że jest światem ojczystym śmiertelnika, Jezusa z Nazaretu. To ona była sceną ostatecznego i tryumfalnego obdarzenia dokonanego przez waszego Syna Stwórcę, tą areną, na

której Michał zdobył najwyższą, osobistą władzę nad wszechświatem Nebadon.

20:5.6 (228.3) W stolicy swojego wszechświata lokalnego Syn Stwórcy poświęca sporo swego czasu na doradzanie i instruowanie kolegów współdziałających z nim Synów, Arbitrów i innych, zwłaszcza po ukończeniu swego obdarzenia w formie śmiertelnika. Z miłością i oddaniem, z wrażliwym miłosierdziem i uczucia pełną rozwagą, Synowie-Arbitrzy obdarzają sobą światy w przestrzeni. I w żadnej mierze te planetarne służby nie są gorsze od obdarzeń śmiertelników, dokonywanych przez Michałów. Prawdą jest, że wasz Syn Stwórcy wybrał na swe ostatnie doświadczenia w charakterze istoty stworzonej domenę, która doznała wyjątkowych niepowodzeń. Jednak żadna planeta nigdy nie może znaleźć się w takim stanie, który dla jej duchowego podźwignięcia wymagałby obdarzenia Synem Stwórcy. Wystarczyłby równie dobrze jakikolwiek inny Syn z grupy obdarzającej, gdyż w całej swej pracy na światach wszechświata lokalnego Synowie-Arbitrzy są tak samo bosko efektywni i mądrzy, jak byłby ich rajski brat, Syn Stwórcy.

20:5.7 (228.4) Aczkolwiek tym Rajskim Synom zawsze grozi niepowodzenie, gdy dokonują wcieleń obdarzających, nie napotkałem jeszcze zapisu o niepowodzeniu czy odstępstwie na misji obdarzenia, czy to Syna-Arbitra czy Syna Stwórcy. Jedni i drudzy wywodzą się zbyt blisko od absolutnej perfekcji, żeby mogli zawieść. Podejmują wprowadzić ryzyko, stają się naprawdę istotami śmiertelnymi z krwi i kości, przez co zyskują unikalne doświadczenie istoty stworzonej, jednak tak dalece jak sięgają moje obserwacje,

zawsze odnosili sukces. Nigdy nie zawiedli w realizacji celu misji obdarzającej. W całym Nebadonie, historia ich obdarzeń i służby planetarnej stanowi najszlachetniejszy i najbardziej fascynujący rozdział w historii waszego wszechświata lokalnego.

6. Misje obdarzające w charakterze śmiertelnika

20:6.1 (228.5) Metoda, za pomocą której Rajski Syn przygotowuje się do wcielenia w śmiertelnika jako Syn obdarzenia, rodząc się z matki na obdarzanej planecie, jest wszechświatową tajemnicą; jakakolwiek próba docieczenia sposobu działania tej techniki z Sonaringtonu z góry skazana jest na pewne niepowodzenie. Niech wzniosła wiedza o śmiertelnym życiu Jezusa z Nazaretu przeniknie wasze dusze, jednak nie marnujcie waszych dociekań na bezużyteczne spekulacje, jak zostało przeprowadzone to tajemnicze wcielenie Michała z Nebadonu. Radujmy się wszyscy wiedzą i pewnością, że takie dzieła są możliwe dla Boskiej natury i nie traćmy czasu na czcze przypuszczenia, jaka metoda została użyta przez Boską mądrość dla realizacji tego fenomenu.

20:6.2 (229.1) Na misji obdarzającej w charakterze śmiertelnika, Rajski Syn zawsze rodzi się z kobiety i dorasta jako dziecko płci męskiej danej domeny, tak jak Jezus na Urantii. Tacy Synowie pełniący najwyższą służbę przeżywają dzieciństwo, potem dochodzą przez

młodość do wieku męskiego, jak każda istota ludzka. Pod każdym względem stają się podobni śmiertelnikom tego gatunku, w którym się urodzili. Modlą się do Ojca, tak jak to czynią dzieci tej domeny, w której służą. Z materialnego punktu widzenia, ci ludzko-boscy Synowie żyją zwykłym życiem, oprócz tego, że nie zostawiają potomstwa na światach swego pobytu; jest to ograniczenie powszechnie narzucone wszystkim klasom Rajskich Synów obdarzających.

20:6.3 (229.2) Tak jak Jezus pracował na waszym świecie jako syn cieśli, tak również inni Rajscy Synowie pracują w różnym charakterze na planetach, które obdarzają. Trudno jest znaleźć zawód, jakim nie parzyłby się jakiś Rajski Syn podczas obdarzenia pewnej ewolucyjnej planety czasu.

20:6.4 (229.3) Kiedy Syn obdarzający opanuje doświadczenie życia śmiertelnym życiem, gdy osiągnie doskonałość w zestrojeniu się z zamieszkującym go Dostrajaczem, zaczyna on tę część misji planetarnej, której celem jest oświecenie umysłów i inspiracja dusz jego braci w ciele. Jako nauczyciele, Synowie ci poświęcają się wyłącznie duchowemu oświeceniu gatunku śmiertelnego na świecie, gdzie przebywają.

20:6.5 (229.4) Misje obdarzające Michałów i Avonali w charakterze śmiertelników, podczas gdy są porównywalne w większości aspektów, wcale nie są identyczne. Syn-Arbiter nigdy nie oświadcza: „Kto ujrzał Syna, ujrzał również Ojca”, jak to zrobił wasz Syn Stwórca na Urantii i w ciele. Obdarzający Avonal oznajmia: „Kto ujrzał mnie, ujrzał Wiecznego Syna Boga”. Synowie-Arbitrzy nie pochodzą

bezpośrednio od Ojca Wszechświatowego, jak również nie wcielają się jako poddani woli Ojcowskiej; zawsze obdarzają sobą jako Rajscy *Synowie*, poddani woli Wiecznego Syna z Raju.

20:6.6 (229.5) Kiedy obdarzający Synowie, Stwórcy czy Arbitrzy, przechodzą bramę śmierci, pojawiają się ponownie na trzeci dzień. Jednak nie powinniście żywić idei, że zawsze spotyka ich taki tragiczny koniec, jaki spotkał Syna Stwórcę, który przebywał na waszym świecie dziewiętnaście wieków temu. Nadzwyczajne i niezwykle okrutne przeżycia, jakie przeszedł Jezus z Nazaretu, sprawiły, że Urantia stała się lokalnie znana jako „świat krzyża”. Nie ma potrzeby, aby tak niehumanie traktowano Syna Boga i znaczna większość planet zgotowała im bardziej troskliwe przyjęcie, pozwalając ukończyć misję śmiertelnika, zakończyć epokę, osądzić śpiących przetrwałych oraz zacząć nową epokę, bez zadawania im gwałtownej śmierci. Syn obdarzający musi umrzeć, musi przejść wszelkie autentyczne przeżycia śmiertelników danej domeny, jednak boski plan nie wymaga, aby ta śmierć była gwałtowna czy niezwykle.

20:6.7 (229.6) Kiedy obdarzających Synów nie spotyka gwałtowna śmierć, dobrowolnie rezygnują z życia i przechodzą bramę śmierci nie po to, żeby zaspokoić wymagania „surowej sprawiedliwości” czy „Boskiego gniewu”, ale raczej po to, aby zakończyć obdarzenie, „aby wypić kielich” misji wcielenia i osobistego doświadczenia we wszystkim, co stanowi życie istoty, tak jak jest ono przeżywane na planetach śmiertelnej egzystencji. Obdarzenie jest planetarną i wszechświatową koniecznością a śmierć materialna nie jest niczym innym, niż konieczną częścią misji obdarzenia.

20:6.8 (230.1) Kiedy się skończy wcielenie w śmiertelnika, Avonal pełniący tę służbę udaje się do Raju, zaakceptowany zostaje przez Ojca Wszechświatowego, wraca do wszechświata lokalnego swego przydziału i zostaje przyjęty przez Syna Stwórcę. Po czym obdarzający Avonal i Syn Stwórcy posyłają ich wspólnego Ducha Prawdy, aby działał w sercach śmiertelnego gatunku, który żyje na świecie obdarzenia. W tych epokach wszechświata lokalnego, które upływają przed zdobyciem najwyższej władzy przez Syna Stwórcę, jest to wspólny duch obu Synów, uzupełniany przez Stwórczego Ducha. Różni się on nieco od Ducha Prawdy, właściwego dla tych epok wszechświata lokalnego, które następują po siódmym obdarzeniu Michała.

20:6.9 (230.2) Kiedy Syn Stwórcy ukończy swe ostatnie obdarzenie, Duch Prawdy, posłany uprzednio do wszystkich światów obdarzenia typu Avonalnego w danym wszechświecie lokalnym, zmienia się w swej naturze, stając się bardziej literalnie duchem władcy Michała. Zjawisko to występuje równocześnie z wyzwoleniem Ducha Prawdy do służby na tej planecie, którą Michał obdarzył w charakterze śmiertelnika. Od tego czasu, każdy świat zaszczycony obdarzeniem Arbitra będzie dostawał takiego samego duchowego Pocieszyciela od siedmiorakiego Syna Stwórcy w powiązaniu z Synem-Arbitrem, jakiego mógłby dostać, gdyby Władca wszechświata osobiście wcielił się w Syna i obdarzył ten świat.

7. Nauczyciele-Synowie Trójcy

20:7.1 (230.3) Ci wysoce osobowi i wysoce duchowi Rajscy Synowie powołani są do istnienia przez Rajską Trójkę. W Havonie znani są jako klasa Daynali. W Orvontonie rejestrowani są jako Nauczyciele-Synowie Trójcy a nazywani są tak ze względu na ich pochodzenie. Na Salvingtonie nazywani są czasem Rajskimi Synami Duchowymi.

20:7.2 (230.4) Ilość Nauczycieli-Synów stale się zwiększa. Ostatnia transmisja ze spisu wszechświatowego podała liczbę tych Synów Trójcy, działających we wszechświecie centralnym i superwszechświatach, jako przekraczającą nieco dwadzieścia jeden miliardów, a nie uwzględnia ona rajskich rezerw, które obejmują ponad jedną trzecią wszystkich istniejących Nauczycieli-Synów Trójcy.

20:7.3 (230.5) Synostwo klasy Daynali nie stanowi organicznej części administracji wszechświata lokalnego czy superwszechświata. Członkowie tej klasy nie są ani stwórcami, ani wybawicielami, nie są też sędziami czy władcami. Nie interesują się tak bardzo administracją wszechświata, jak oświecaniem moralnym i rozwojem duchowym. Są wszechświatowymi dydaktykami, istotami poświęcającymi się duchowemu rozbudzeniu i moralnemu przewodnictwu dla wszystkich domen. Ich działalność jest blisko związana ze wznoszeniem się istot stworzonych do Raju, jak również z tą służbą, jaką pełnią osobowości Nieskończonego Ducha.

20:7.4 (230.6) Tacy synowie Trójcy dzielają wspólną naturę trzech Rajskich Bóstw, ale w Havonie wydają się bardziej odzwierciedlać naturę Ojca Wszechświatowego. W superwszechświatach wydają się wykazywać naturę Wiecznego Syna, podczas gdy w kreacjach

lokalnych ukazują charakter Nieskończonego Ducha. We wszystkich wszechświatach są oni ucieleśnieniem służby i arbitrami mądrości.

20:7.5 (230.7) Nauczyciele-Synowie Trójcy, w przeciwieństwie do swych rajskich braci, Michałów i Avonali, nie przechodzą szkolenia przygotowawczego we wszechświecie centralnym. Są rozsyłani bezpośrednio do zarządów superwszechświatów a stamtąd przydzielani do służby w jakimś wszechświecie lokalnym. W służbie dla tych domen ewolucyjnych używają wspólnego wpływu duchowego Syna Stwórcy oraz związanych z nim Synów-Arbitrów, gdyż Daynale sami z siebie nie posiadają duchowej mocy przyciągającej.

8. Służba Daynali we wszechświecie lokalnym

20:8.1 (231.1) Rajscy Synowie Duchowi są unikalnymi istotami; pochodzą od Trójcy i są jedynymi istotami stworzonymi przez Trójkę, tak gruntownie związanymi z prowadzeniem wszechświatów podwójnego pochodzenia. Poświęcają się z zaangażowaniem służbie edukacyjnej dla istot śmiertelnych i niższych klas istot duchowych. Zaczynają swą pracę w systemach lokalnych, a w zależności od swych doświadczeń i wyników, awansują do wewnątrz, przez służbę w konstelacji, do najwyższej pracy w kreacji lokalnej. Po zatwierdzeniu mogą zostać ambasadorami duchowymi, reprezentującymi wszechświat lokalny, w którym służą.

20:8.2 (231.2)

Nie wiem, jaka jest dokładna liczba Nauczycieli-Synów w Nebadonie; jest ich tam tysiące. Wielu szefów wydziałów w szkołach Melchizedeków należy do tej klasy, podczas gdy łączny personel, z którego się składa formalny Uniwersytet Salvingtonu, liczy ponad sto tysięcy istot z tymi Synami włącznie. Spora ich liczba przebywa na różnych morontialnych światach szkoleniowych, ale nie zajmują się wyłącznie rozwojem duchowym i intelektualnym stworzonych śmiertelników; nauczają również istoty seraficzne i inne, żyjące w kreacjach lokalnych. Wielu ich asystentów wybranych jest z szeregów istot utrójcowionych przez stworzonych.

20:8.3 (231.3)

Nauczyciele-Synowie tworzą ciało, które kieruje wszystkimi egzaminami i prowadzi wszystkie testy kwalifikacyjne i zatwierdzające, dla wszystkich im podległych stadiów służb wszechświatowych, od wysuniętych strażników do obserwatorów gwiazdnych. Prowadzą oni epokowy cykl szkoleniowy, rozciągający się od kursów planetarnych aż do wysokiego Kolegium Mądrości na Salvingtonie. Uznanie, będące rezultatem wysiłków i osiągnięć, przyznaje się wszystkim – wznoszącym się śmiertelnikom czy ambitnym cherubinom – tym, którzy ukończyli to przedsięwzięcie mądrości i prawdy.

20:8.4 (231.4)

Wszyscy Synowie Boga we wszystkich wszechświatach wiele zawdzięczają tym, zawsze oddanym, uniwersalnie biegłym, Nauczycielom-Synom Trójcy. Są to wysocy nauczyciele wszystkich osobowości duchowych, zawsze niezawodni i prawdziwi nauczyciele, nawet samych Synów Boga. Mogę przekazać wam zaledwie kilka szczegółów o niekończących się obowiązkach i funkcjach Nauczycieli-

Synów. Rozległa domena funkcjonowania synostwa Daynali lepiej będzie rozumiana na Urantii, kiedy będziecie bardziej zaawansowani w inteligencji i kiedy się skończy duchowa izolacja waszej planety.

9. Planetarna służba Daynali

20:9.1 (231.5) Kiedy rozwój wydarzeń na świecie ewolucyjnym wskazuje na to, że nadchodzi czas rozpoczęcia epoki duchowej, Nauczyciele-Synowie Trójcy zawsze zgłaszają się do tej służby. Nie znacie tej klasy synostwa, ponieważ Urantia nigdy nie przechodziła epoki duchowej, millennium kosmicznego oświecenia. Jednak Nauczyciele-Synowie nawet teraz odwiedzają wasz świat, aby formułować plany dotyczące swego przyszłego pobytu na waszej sferze. Powinni zjawić się na Urantii wtedy, gdy jej mieszkańcy osiągną względne wyzwolenie z kajdan zwierzęcości i pęt materializmu.

20:9.2 (231.6) Nauczyciele-Synowie Trójcy nie mają nic wspólnego z zakończeniem planetarnych systemów sprawiedliwości. Ani nie sądzą umarłych ani nie transponują żywych, jednak na każdej planetarnej misji towarzyszy im Syn-Arbiter, który dokonuje tych czynności. Nauczyciele-Synowie interesują się wyłącznie zapoczątkowaniem epoki duchowej, świtem ery rzeczywistości duchowych na planecie ewolucyjnej. Ustanawiają oni prawdziwy, duchowy odpowiednik materialnej wiedzy i doczesnej mądrości.

20:9.3 (232.1) Nauczyciele-Synowie pozostają zazwyczaj tysiąc lat planetarnego czasu na planetach, które odwiedzają. Jeden Nauczyciel-Syn przewodniczy milenijnemu rządowi planetarnemu, mając asystę siedemdziesięciu towarzyszy swej klasy. Daynale nie wcielają się, albo inaczej, nie materializują się tak, aby mogli być widziani przez istoty śmiertelne, dlatego też kontakt ze światem, który odwiedzają, utrzymywany jest poprzez Gwiazdy Błyszczące Wieczorne, osobowości wszechświata lokalnego związane z Nauczycielami-Synami Trójcy.

20:9.4 (232.2) Daynale mogą wielokrotnie wracać do zamieszkałego świata a w rezultacie ich końcowej misji planeta zostanie doprowadzona do trwałego statusu sfery światłości i życia, do ewolucyjnego celu wszystkich światów zamieszkałych przez śmiertelników w obecnej epoce wszechświata. Działalność Korpusu Finalizmu Śmiertelników jest ściśle związana ze sferami ustanowionymi w światłości i życiu a funkcje planetarne tego Korpusu są połączone z działalnością Nauczycieli-Synów. Faktycznie, cała klasa synostwa Daynali jest blisko związana ze wszystkimi stadiami działalności finalistów w ewolucyjnych kreacjach czasu i przestrzeni.

20:9.5 (232.3) Nauczyciele-Synowie Trójcy wydają się tak całkowicie utożsamiać z systemem rozwoju śmiertelników we wstępnych stadiach ich ewolucyjnego wznoszenia się, że często skłania to nas do rozważań na temat ich ewentualnych związków z finalistami, w nieujawnionej dotąd misji w przyszłych wszechświatach. Zauważamy, że administratorzy superwszechświata są po części

osobowościami pochodzącymi od Trójcy a po części wznoszącymi się istotami ewolucyjnymi, objętymi Trójcą. Wierzimy, że Nauczyciele-Synowie i finaliści zdobywają teraz doświadczenie w związkach czasowych, co może być szkoleniem wstępnym, przygotowującym ich do wspólnego działania w bliskich zależnościach, w pewnym, nie objawionym, przyszłym przeznaczeniu. My na Uversie wierzymy, że kiedy superwszechświaty zostaną ostatecznie ustanowione w światłości i życiu, ci Rajscy Nauczyciele-Synowie, którzy tak dokładnie zaznajomili się z problemami światów ewolucyjnych i którzy tak długo byli związani z działalnością śmiertelników ewolucyjnych, będą prawdopodobnie przeniesieni i połączeni na wieczność z Rajskim Korpusem Finalizmu.

10. Jednolita służba Rajskich Synów

20:10.1 (232.4) Wszyscy Rajscy Synowie Boga są boscy z pochodzenia i z natury. Działalność każdego Rajskiego Syna, na rzecz każdego świata, jest taka, jak gdyby ten pełniący służbę Syn był pierwszym i jedynym Synem Boga.

20:10.2 (232.5) Rajscy Synowie są boskim zobrazowaniem funkcjonalnych natur trzech osób Bóstwa dla domen czasu i przestrzeni. Synowie Stwórcy, Arbitrzy i Nauczyciele, są darem wiecznych Bóstw dla dzieci ludzkich i dla wszystkich innych istot wszechświatowych o potencjale wznoszenia się. Ci Synowie Boga są boskimi opiekunami, zawsze oddanymi swej pracy, polegającej na

pomaganiu istotom czasu w osiągnięciu przez nie wysokiego, duchowego celu wieczności.

20:10.3 (232.6) W Synach Stwórcach miłość Ojca Wszechświatowego zmieszana jest z miłosierdziem Wiecznego Syna a dla wszechświatów lokalnych ujawnia się ona w stwórczej mocy, miłości pełnej służbie i rozumnej, najwyższej władzy Michałów. W Synach-Arbitrach miłosierdzie Wiecznego Syna połączone jest ze służbą Nieskończonego Ducha a domenom ewolucyjnym objawia się w misji tych Avonali, polegającej na sądzeniu, służbie i obdarzaniu. W Nauczycielach-Synach Trójcy miłość, miłosierdzie i służba trzech Rajskich Bóstw skoordynowane są na najwyższych, czasowo-przestrzennych poziomach wartości i przedstawiane wszechświatom jako żywa prawda, Boska dobroć i prawdziwe, duchowe piękno.

20:10.4 (233.1) We wszechświatach lokalnych, te klasy synostwa współpracują ze sobą, aby objawić Bóstwa z Raju istotom z przestrzeni: Syn Stwórcy jako Ojciec wszechświata lokalnego, obrazuje nieskończony charakter Ojca Wszechświatowego. Avonale jako obdarzający Synowie miłosierdzia, objawiają niedościgłą naturę Wiecznego Syna, przepełnionego nieskończonym współczuciem. Daynale-Synowie Trójcy, jako prawdziwi nauczyciele wznoszących się osobowości, objawiają nauczającą osobowość Nieskończonego Ducha. W bosko doskonałej współpracy, Michałowie, Avonale i Daynale przyczyniają się do aktualizowania i objawiania osobowości oraz władzy Boga Najwyższego czasowo-przestrzennym wszechświatom i w tych wszechświatach. W harmonii swych trójjednych działań, ci Rajscy Synowie Boga zawsze funkcjonują jako

awangarda osobowości Bóstwa, kiedy podążają razem za nigdy niekończącą się ekspansją boskości Pierwszego Wielkiego Źródła i Centrum, od wiecznotrwałej Wyspy Raj ku nieznanym głębiom przestrzeni.

20:10.5 (233.2) [Przedstawione przez Perfektora Mądrości z Uversy].